

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Daniela Hudáka, sudcov JUDr. Štefana Michálika a JUDr. Viliama Dohňanského na neverejnom zasadnutí konanom 1. júna v Bratislave, v trestnej veci obžalovaného **M. P.** zo zločinu krádeže v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 k § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona, **o návrhu obžalovaného M. P.** na odňatie a prikázanie veci, takto

r o z h o d o l:

Podľa § 23 ods. 1 Tr. por. trestná vec obžalovaného M. P. vedená na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 4To 22/2016, **sa tomuto súdu neodníma.**

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Banská Bystrica rozsudkom, sp. zn. 4T/66/2012, zo dňa 26.10.2015 rozhodol, že obžalovaný M. P. je vinný zo zločinu krádeže v štádiu prípravy podľa § 13 ods. 1 k § 212 ods. 1, ods. 4 písm. b/ Trestného zákona na skutkovom základe tam uvedenom, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (tri) roky so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Dňa 06.04.2016 bol spis Okresného súdu Banská Bystrica predložený Krajskému súdu v Banskej Bystrici na rozhodnutie o odvolaní obžalovaného M. P. a spol. Dňa 22.06.2016 bola Krajskému súdu v Banskej Bystrici doručená námietka zaujatosti a vylúčenie senátu 3To z rozhodovania vo veci, sp. zn. 4To/22/2016, ktorú vzniesol obžalovaný M. P..

Krajský súd v Banskej Bystrici na verejnom zasadnutí dňa 29.06.2016 rozhodol, že podľa § 32 ods. 3 Tr. poriadku z dôvodov ust. § 31 ods. 1 Tr. poriadku sudcovia Krajského súdu v Banskej Bystrici JUDr. Alojz Palaj predseda senátu, JUDr. Jozef Ryant a JUDr. Slavoj Sendecký nie sú vylúčení z vykonávania úkonov trestného konania vo veci

obžalovaného M. P. a spol., vedenej na Krajskom súde v Banskej Bystrici pod sp. zn. 4To/22/2016.

Dňa 02.09.2016 bola Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky doručená námietka zaujatosti a žiadosť o vylúčenie Krajského súdu (v Banskej Bystrici) z rozhodovania vo veci 4To/22/2016, postúpená Krajskému súdu v Banskej Bystrici dňa 16.09.2016. Obžalovaný v zdôvodnení svojej námietky uviedol, že senát Krajského súdu v Banskej Bystrici v uznesení, sp. zn. 3Tos/58/2012, zo dňa 04.07.2012 (ktorým rozhodol o sťažnosti obžalovaného M. P. proti uzneseniu o vzatí do väzby) prejudikoval jeho vinu, čím bola porušená prezumpcia nevinu, keď v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že „obžalovaný spáchal trestnú činnosť“.

Obžalovaný uvedenú námietku doplnil podaním zo dňa 30.04.2017, doručeným Krajskému súdu v Banskej Bystrici dňa 03.05.2017, v ktorej uviedol, že aj napriek vznesenej námietke zaujatosti Krajský súd v Banskej Bystrici dňa 06.04.2017 vydal uznesenie 3To/44/2017, ktorým vec obžalovaného J. Š. vylúčil na samostatné konanie. Ďalej boli hrubým spôsobom porušené práva obhajoby podľa § 241 ods. 1 písm. f/, § 244 ods. 1 písm. h/ Tr. poriadku a taktiež obžalovaný poukázal na procesné chyby, ktorých sa dopustili súdy a orgány činné v trestnom konaní.

K námietke zaujatosti sa vyjadrili sudcovia Krajského súdu v Banskej Bystrici, pričom žiaden z nich obžalovaného nepozná, nemá žiaden vzťah k veci a necíti sa byť zaujatý.

Dňa 24. septembra 2017 predložil Krajský súd v Banskej Bystrici spis Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky na rozhodnutie o námietke zaujatosti a žiadosti o vylúčenie Krajského súdu v Banskej Bystrici z prejednávania veci.

Podľa § 23 ods. 1 Tr. poriadku z dôležitých dôvodov môže byť vec príslušnému súdu odňatá a prikázaná inému súdu toho istého druhu a stupňa; o odňatí a prikázaní rozhoduje súd, ktorý je obom súdom najbližšie spoločne nadriadený.

Podľa § 31 ods. 1 Tr. por. z vykonávania úkonov trestného konania je vylúčený sudca alebo prísediaci sudca, prokurátor, policajt, probačný a mediačný úradník, súdny tajomník, asistent prokurátora a zapisovateľ, u ktorého možno mať pochybnosť o nezaujatosti pre jeho

pomer k prejednávanej veci alebo k osobám, ktorých sa úkon priamo týka, k obhajcovi, zákonnému zástupcovi, splnomocnencom alebo pre pomer k inému orgánu činnému v tomto konaní.

Najvyšší súd ako súd najbližšie spoločne nadriadený krajským súdom v Slovenskej republike, preskúmal podaný návrh v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por. (námiетка zaujatosti vznesená proti všetkým sudcom toho ktorého súdu sa podľa existujúcej súdnej praxe považuje za návrh na delegáciu veci) ako aj predložený spisový materiál a dospel k záveru, že v danom prípade nie je dôvod na odňatie predmetnej trestnej veci Krajskému súdu v Banskej Bystrici a jej prikázanie inému súdu toho istého druhu a stupňa.

Inštitút odňatia a prikázania veci podľa § 23 Tr. por. znamená prelomenie ústavnej zásady, že nikoho nemožno odňať jeho zákonnému sudcovi (čl. 48 ods. 1, prvá veta Ústavy Slovenskej republiky). Možno ho aplikovať iba vtedy, ak pre takýto existujú dôležité dôvody. Dôležité dôvody nie sú v zákone taxatívne uvedené, ale treba nimi rozumieť také okolnosti, ktoré v konkrétnom prípade umožnia celkove lepšie uplatniť základné zásady trestného konania a splnenie jeho účelu iným súdom toho istého druhu a stupňa, než súdom miestne príslušným. Takýmito dôvodmi sú predovšetkým okolnosti, ktoré zabezpečujú náležité zistenie skutkového stavu veci v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie, výchovné pôsobenie konania a čo najrýchlejšie, avšak zákonné a spravodlivé prejednanie a rozhodnutie veci.

Pokiaľ ide o posudzovaný návrh, obžalovaný v ňom neuviedol ani voči jednému sudcovi Krajského súdu v Banskej Bystrici žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé vzbudiť podozrenie z nestranného, neobjektívneho alebo nezákonného rozhodovania v danej veci. Obžalovaný vo svojom podaní zo dňa 30.08.2016 ako ani v jeho doplnení zo dňa 30.04.2017, neuviedol žiaden z dôvodov zaujatosti taxatívne vymedzených v § 32 ods. 1 Tr. poriadku, pričom uvedené zákonné ustanovenie nemožno aplikovať v prípade nespokojnosti strany v trestnom konaní s postupom súdu alebo orgánov činných v trestnom konaní. Pri rozhodovaní o návrhu obžalovaného, Najvyšší súd Slovenskej republiky bral do úvahy aj vyjadrenia sudcov Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktoré sú súčasťou spisu a z ktorých vyplýva, že v predmetnej trestnej veci sa necítia byť zaujatí, obžalovaného nepoznajú a nemajú žiadny pomer k nemu, k jeho obhajcovi a ani k veci.

Na základe vyššie uvedených dôvodov Najvyšší súd Slovenskej republiky dospel k záveru, že v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky v zmysle § 23 ods. 1 Tr. por. na odňatie veci Krajskému súdu v Banskej Bystrici a jej prikázanie inému krajskému súdu, preto rozhodol tak, že trestnú vec obžalovaného M. P. vedenú pod sp. zn. 4To/22/2016, Krajskému súdu v Banskej Bystrici neodňal.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 1. júna 2017

JUDr. Daniel H u d á k , v .r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Anna Halászová